

Kulttuuri

Laura Gustafssonin Anomalia

Suosittelte 12 henkilöä suosittelee tätä. Ole kavereistasi ensimmäinen.

Eva-Liisa Raekallio – 24.01.2014

Laura Gustafsson loi ensimmäisellä romaanillaan *Huorasatu* oman, kuvia kumartelemattoman tyylinsä. Linja onneksi jatkuu uusimmassa teoksessa *Anomalia*.

Gustafsson pohtii ihmisen pahuutta ja raadollisuutta erillisten, kokeellisestikin kirjoitettujen tarinoiden ja esseiden kautta. Kirjailijan voimakas tyyli on alusta asti jakanut mielipiteitä, eikä Gustafsson nytäkään pyri massojen suosioon. Loistavaa!

Anomalia nostaa ihmisen itse itselleen luoman sivistyksen verhon väkisin ja paljastaa sen alta paljastuvan pahuuden. Gustafsson muun muassa rinnastaa lihansyönnin, turkistarhauksen ja ihmisten toisiinsa kohdistaman väkivallan kaunistelematta. Ihmisen asema luomakunnan herrana ja muiden elävien olentojen aseman itseoikeutettuna määrittelijänä puretaan rajusti.

Yhteiskunta hylkää tai tuhoaa epäkelvot yksilöt

Kirjailija sivaltaa institutionaalista väkivaltaa; yhteiskunta hylkää tai tuhoaa epäkelvot yksilöt, oli sitten kyse intialaisesta kylästä tai länsimaisesta kehittyneestä lääketieteestä. Armoa ei saa myöskään uskonto.

Tällaista otetta kaivataan aikana, jolloin ihmisen selkeästi erinomainen sivistys- ja älykkyystaso on ajanut maapallon yhä vaikeutuvaan ilmastokriisiin ja sitä kautta jo herättänyt (?) kysymyksen ruokavarantojen riittämisestä ja yleensä elämisen ehtojen murtumisesta.

Eräissä arviossa todettiin, että teoksen verinen shokeeraavuus on paikoitellen itsetarkoituksellista. Olen eri mieltä. Jos käsittelee ihmisen pahuutta, on selvää, ettei sievistely voi toimia. Kyse on siitä, onko itse valmis näkemään totuuden, ja miksi sitä ei yleensä haluta nähdä.

Kuten kirjailija itse kirjoittaa teoksensa viidennessä osassa, *Vauvaevankeliumissa*: *”On pahuutta, jonka kaikki tuomitsevat, ja pahuutta, johon ei mielellään oteta kantaa. Ensin mainittu pahuus on etäällä omasta kokemuksesta ja vaikutuspiiristä, ja siihen liittyvät jonkun toisen hyödyttömät ja julmat teot. Jälkimmäinen pahuus on paljon yleisempää. Keskityslieirejä ja orjuutta ei nähdä, jos ne synnyttävät hyviä tuotteita kohtuuhintaan.”*

Normien haastamista ja tinkimättömyyttä

Kirjailija on haastanut normia ihmisen näkemyksen ensisijaisuudesta myös Helsingin Kaapelitehtaalla loppuvuodesta 2013 pyörineellä *Naudan Historian Museo* -näyttelyllä. Se oli osa Gustafssonin yhdessä kuvataiteilija **Terike Haapojan** kanssa käynnistämää **Toisten historia** -hanketta.

Gustafsson toteaa romaanillaan, ettei ihmisen itsekkyys ja pahuus ole anomalia vaan lainalaisuus. Juuri tällaista tinkimättömyyttä suomalainen kaunokirjallisuus tarvitsee.

Laura Gustafsson ja Into-Kustannus tuovat siihen jälleen tärkeän ja urauurtavan panoksensa. Kiitos!

Laura Gustafsson: Anomalia. Into Kustannus 2013. 270 sivua.

Elämää palestiinalaisalueilla

16.1. 2015 – Unto Nikula

Kuvia kumartelematon kansalaisaktivisti

7.1. 2015 – Marko Korvela

Totuus löytyy kaduilta

31.12. 2014 – Sippo Kähmi

100 vuotta Virtaa

19.12. 2014 – Tiedonantaja

Mustallamerellä kuuhuu

11.12. 2014 – Marko Korvela

Velkavankeudessa

3.12. 2014 – Marko Korvela

Kielitoimiston sanakirja maksutta verkossa

28.11. 2014 – Tiedonantaja

Dovlatov-trilogia

27.11. 2014 – Pentti Stranius

Lens Politica ajankohtaisten ilmiöiden äärellä

20.11. 2014 – Tiedonantaja

Bosnian sodan pitkät varjot

14.11. 2014 – Marko Korvela

Kaikkien aikojen arvostelu

11.11. 2014 – Arto Ahlakorpi

Aatosta jaloa – marraskuun valoa

7.11. 2014 – Tiedonantaja

Kirjailija rankkojen aiheiden äärellä

1.11. 2014 – Marko Korvela

Syksyn surkein laulu

28.10. 2014 – Niko Peltonen

Kuubalaista kulttuuria

15.10. 2014 – Tiedonantaja

Kun punk tuli Karjalaan

12.10. 2014 – Marko Korvela

